Redd-i Kalender

Fatih Kalender'in "dâru'l -harb de faizli akidler" ile alakalı serdeylediği usulsüz ifâdelerine reddiyedir.

Fatih Kalender'in 26 Kasım 2017 tarihli internet vasatında ki videosunda **(1)** kendisine **dâru'l -harb de fâiz** meselesi hakkında ki suâle, cevâben diyor ki,

"Bir belde nin İslâmi (Dâru'l- İslâm) bir belde olmamasının fâize bir tesiri / etkisi var mı ? Yok mu? Şeklinde tartışma/münâkaşa olsa bile cumhur ulema ya göre **fâiz**, heryer de fâiz dir. İster tamamiyle küfür ile idare edilen bir Almanya olsun Amerika olsun. Ancak, dâru'l -harb de fâiz alınır fetvâsı ile hareket edecek olsak bile , o fetvâ da şu şekildedir.

- Dâru'l -harb de kafirden fâiz alınır ama verilmez.
- Karşısında ki kişinin mal varlığını da küfür ile elde etmiş olması lazımdır.

Türkiye darul harb mi? Darul-islam mı ? Bir kere dâru'l –harb diyemeyiz. İslâm diyarı (Daru'l- İslâm) da diyemeyiz.

Türkiye'yi Dâru'l- harb (demiyoruz da) kabul edecek olsak bile bankalar da ki paralara bakdığımız zaman orada Müslümanların parası var. Hâlis ve muḫliş dâru'l- harb Almanya da ki bankalarda da Müslümanların parası var. Tamâmı gayr-ı müslimlere ait değil. **Kafirden alabilirsin, karışık paradan yine fâiz alamazsın. Alınabileceğini söyleyen tek bir ilim adamı ve ya Allah'ın kulu yok!** Gaye bura da bir şekilde fâizi helalleştirmek.
Dâru'l- harb dediğiniz sadece fâiz değil ki, dâru'l -harp dediğiniz zaman fıkıh komple değişiyor. Senin boş olarak oturman da haram, senin yazlığa, pikniğe gitmen de haram, Çoluk çocuğuna gelecek hazırlaman da haram. Maişetin haricindeki kazancının tamamını, kafirleri dışarı atmak için harcaman ise farzdır. Hem 5 vakit namaz için serbestlik var diyosun , faiz mevzusuna geldi mi dâru'l- harb diyorsun. Bu ne perhiz bu ne lahana turşusu. Yani dâru'l- harb fıkhına göre böyle bir şey (faiz) yoktur. Kabul edilen bir şeyde değildir."

Kalender'den hülasa ettiğim " **dârü'l -harb de fâiz**" ile alakalı kelâmı burada bitti.
"Cumhur ulemaya göre faizin her yer de faiz oluşu, alınsa bile sadece kafirden alınabileceği ve o malın tamamının küfürden elde edilmiş olması" mevzuu …
Hanefiler harici sâir 3 mezhep imamları nazarında fâiz'in heryer de haram olmasına karsın hanefilerin bu mevzudaki ictihadları farklı olup, onlar nazarında bu hüküm tabii olarak esas değildir.

Zira, hanefi menba' eserlerinde, fâsid akidlerin dâru'l-harb beldesinde şartlar yerine geldiği takdir de yapılabileceği malum olmakla Hanefiler bu mes'elenin bir kaç delilini asârında beyan eder.

Bunlardan biri, Rasūlullâhﷺ efendimizin, Rukâne ile güreş tutma hadisesidir. Mekke de geçen vak'a da, Rukâne kendisine güreş teklif etmiş, yenilmesi halinde koyunlarından 3 de 1 vermeyi teahhüd etmiş olup Rasūlullâhﷺ ise bunu tereddütsüz kabul etmiştir. Rukane nin her mağlûp oluşunda iddia bahsi olan koyun sayısını arttırması neticesinde Rasūlullâh ﷺ hepsine malik olmuştur. Sonra Rasūlullâh koyunların hepsini teberrüken geri vermiştir. **(2)**

2.Delil ise, **Rum** suresinin **(3)** başında bahsedilen Romalıların, Acemleri harb de yeneceği Âyeti nazil olduktan sonra hazreti **Ebû Bekir** efendimiz ile müşriklerden Übey İbn-i Halefin, ekser tefsirlerler de de bahsi geçen meşhur bahis hâdisesidir. Bu Âyet nazil olunca Hazreti Ebû Bekir efendimize, 3 seneye Romalılar galip gelirse haksız çıkan tarafın 10 deve vermesi teklifinde bulunmuş ve Ebû Bekir efendimiz kabul etmiş, bu hadiseden **Rasūlullâhﷺ** haberdar edilince bahsin müddetini ve koyun adetini arttırılmasını emir buyurmuştur. 7. Senenin bidayetinde Romalılar, Acemlere gâlip gelmiş, söz verilen develer Uhud harbinde öldürülen Übey ibn-i Halefin varislerinden alınmıştır. **(4)** Rasūlullâhﷺ efendimizin isteği üzerine bu mallar tasadduk edilmiştir.

Üstte geçen delillere karşı Hanefilere i'tiraz mahiyetinde "Dâru'l- harb de iddia, fāiz gibi fasid akidler caiz olsa idi Rasūlullâhﷺ, Rukâne'nin koyunlarını geri vermez, Übey İbn-i Halef den iddia neticesinde aldığı malları tasadduk etmez idi" iddilarına karşı **Hanefiler**, "Eğer bu muamele haram olsa idi, Rasūlullâhﷺ iddiayı baştan kabul etmez, Übey İbn-i Halef'in varislerinden iddia neticesinde aldığı mallar helal olmasa Peygamber bunu tasadduk etmez idi" cevabını vermişlerdir. **(5)**

3.Delil ise Benu Nadir yahudileri ile yapılan savaş akabinde yurtlarını terketmeleri emredilince Müslümanlar da vadesi gelmemiş alacakları olduğundan Rasūlullâhﷺ, "Hemen almak isterseniz parayı indiriniz ve alınız" buyurmak ile dâru'l- İslâm da caiz olmayan bu nev' muamelenin Rasūlullâhﷺ efendimizin bizzat tatbiki ile ehl-i harb arasında caiz oluşudur. **(6)**

4.Delil ise Bedir harbinde, başka bir rivayette bilā-istisnā bütün mezheb imamlarına göre dâru'l-harb olan **Mekke** fethedilmeden evvel Hayber de Müslüman olan İbn-i Abbas'ın (Radıyallahu Anh) Mekke'ye döndükten sonra faizli muamelelere devam etmesidir. Halbuki faizi yasaklayan ayet **(7)** Mekke fethedilmeden inmiş ve bu ayet câri iken dahi **İbn-i Abbâs**Mekke de faizli akidler yapmaya devam etmiştir. **(8)** Rasūlullâhﷺ efendimiz ise İbn-i Abbâs'ı, bu nev' muameleleri hususunda menetmemiştir. Ta ki veda hutbesine kadar.

Veda hutbesinde Rasūlullâh'ınﷺ "Cahiliyye ribâsı kaldırılmıştır" sözü, o zamana değin Mekke de faizin kaim olduğunu gösterir! Bu sözüne istinaden burada yaptığı iş haram olsa idi Rasulullahﷺ, onun Müslüman olduktan bu zamana değin aldığı bütün faizleri geri vermesini emrederdi.

Hanefilerin 5. Delili ise , **Makhûl'**ün rivayet ettiği **"**Dâru'l-harb de, müslüman ile harbi arasında faiz yoktur.**"** hadisidir. Her ne kadar bu hadis sabit görülmeyip mürsel olsa da Hanefilerin, hususen fakih olan Mekhûl gibi sika (güvenilir) zadlardan gelen haberleri delil saymaları usullerindendir.

Hanefilerin, **iş bu** asârına aldıkları üstte zapt ettiğim ve Hanefilerin dâru'l- harb de fasid akidler mes'elesinde menba' teşkil eden şu vak'alar, bizzat Rasulullah'ınﷺ tatbiki ve izni olmakla ve 4 mezhep imamlarının ittifakı ile **dâru'l-harb** olan **Mekke** de vuku bulmuştur.

Esasında, Medine de İslâm devleti vücûd bulduğu zaman bu nev' muamelelerin yapılmaması, buna mukabil 4 mezheb nazarında dâru'l- harb olan Mekke de ise bu gibi fasid akidlerin bizzat Rasūlullâhﷺ cihetinden yapılmış olması, esasında meselenin hülasasıdır. Yani fasid akidlerin caizliği veya haramlığı dâru'l- harb beldesinde sâir şartların vücud bulmasıyla doğrudan alakalıdır.

İ'tiraz mahiyetinde denirse ki ,

"**Bu nev' muameleleri Rasūlullâh ﷺ kendi içtihad ettide yapdı, yasak olmasa sonradan haram edilmezdi.**"
Sözüne karşı bu, Rasūlullâh'a ﷺ çirkin bir iş isnad etmek olur ki bir peygamber bundan beridir. Hata olsa hemen peşine her vak'a da olduğu gibi anında ikaz edilmesi icâb ederdi.

Rasulullah (Sallallahu aleyhi vessellem) zamanında ki içtihadi hükümler de, vahiy devresinde bulunması i'tibariyle hata ihtimali yoktur. O devrede vahyin kat'i hükmü ile hak olanla hatalı olan birbirinden hemen ayrılır ve hak, bâtıl ile karışmaz. Zira Peygamberin bâtıl bir şeyi tasdiklemesi ve öylece hata üzere bırakılması düşünülemez. **(9)**

Buna nazaran şu mes'ele de Rasūlullâhﷺ ictihad etmiş olsa dahi, her hangi bir müctehidin içtihadında bile hata tasavvur olunamazken, Peygamberin bu içtihadı nasıl nakz edilecek!

Ve ya denirse ki, "**o vakit haram değil serbest idi sonradan haram edildi.**"
O halde deriz ki, sadece Rasūlullâhﷺ değil, hiç bir peygamber sonradan haram edilecek bir fiili yapmaz. Aksi halde böyle bir vaziyyet , kalbi hastalıklı olanlar cihetinden "**evvelden haram işliyordu.** " kabilinden Peygambere bir tenkid ve aşağılama vesilesi olurdu. Peygamber olmazdan evvel dahi, hoş görülmeyen fiillerden korunan bir zat, Peygamber olduktan sonra, bilâhare haram edilecek bir fiili işlemesi tasavvur dahi edilemez! İnce düşünüldüğünde bu fikriyat, Rasūlullâh'ınﷺ ismet sıfatına da mugâyirdir.

Yine Kalenderin "**faizden alınan malların sadece kafirden alınabileceği**" sözü İmâm-ı Muhammed bin Hasan eş-Şeybanî'nin içtihadı olmakla Hanefiler de temel kaide değildir.

İmâm-ı Â'zam'a göre, dâru'l- harb hudutları içinde meskûn bulunan harbilerden onların beldesinde icra olmakla kat'i surette **cebir**, **hile** ve **yalan** olmaksızın! Akid yapılan şahsın **rızası** dahilinde ve akdi yapan müslümanın ise bu alış-verişten kazançlı çıkması şartıyla, fasid akideler ile harbinin malı alınabilir.

Çünki, **İslâm hukûkuna göre**, dâru'l- İslâm da masun olan can ve mal emniyyeti, İslâm hukukunun geçmediği beldeler de meskun bulunan harbiler için câri değildir.

Bu sebeble fasid akid ile elde edilen malın hükme hiç bir tesiri olmadığı gibi isterse bu malın tamamı **helal kazanç ile elde edilmiş olsun!** Kalenderin dediği " sadece küfürden elde ettiği kazanç" ibaresi ise onun uydurmasından ibaret olup Hanefilerin menba' asârında mevzu dahi edilmez!.

" **Türkiye darul harb mi? Darul-islam mı ? Bir kere dârü'l –harb diyemeyiz. İslâm diyarı (Darü'l-İslâm) da diyemeyiz. " mevzuu**

Kalenderin şu kelamı ayrı bir mes'ele olup, bir belde dâru'l- harb midir , dâru'l- İslâm mıdır? suâli ile alakalı **Ebû Bekir Sifil** bir video neşretmiş idi. Akabinde cevâb mahiyetinde kendisine reddiye yazmış idim. İsteyenler şu linkten bu makâleyi okuyabilirler. http://www.darulislam.com.tr/redd-i-sifil/
Hususen şunu beyan edelim ki, Kalenderin "Türkiye için **dârü'l –harb diyemeyiz. Darü'l-İslâm da diyemeyiz. "** kelamını serderder iken acaba şu sözünün ahirini hiç düşünmüş müdür ?

4 hak mezhep sahiplerinin Dünya'yı sadece dâru'l- İslâm ve dâru'l- harb şeklinde tefrik eylemeleri, bilhassa Hanefi usulünün bu 2 mehfum üzerine bina edilmiş olması ve müteahhirinden olan mütehassıs hukukçuların da **(10)** inkıtâ olmaksızın aynı hükmü beyan etmelerine binâen eğer kendisinin bulabildiyse ! **"Madem dediğiniz belde bu 2 mefhum dan biri değil, onların bulamayıp da sizin bulduğunuz 3. Mehfum nedir ?"** sualini kendisine hususiyyetle sormak gerekir.

Yıkmak ve ya inkar etmek kolaydır. Eskisini aratmayacak seviye de usûle muvafık yeni bir şey imal etmek ise erkek işidir! O sebeble Kalender, 3. bir mefhum imâl edebilmiş ise bunun da fıkhını ve usûlünü ortaya koymasını bilmelidir. Zira, avâmı kandırmak kolaydır. Lakin, cemiyyet sadece avâm dan müteşekkil değildir!

Ayrıyaten, en edna mes'ele kendisine suâl edildiğinde, cevap mahiyetinde söylediklerine delil olarak her seferinde fetvânın menba'sını zikreden, hatta avâm cihetinden edilen sualların hakkı caizdir – değildir olması gerekir iken dahi başka başka ehl-i fetva kimselerin sözlerini iktibas etme adeti olan Kalender, şu mes'ele de Hanefi ulemasının ne dediğini söyleme zahmetinde bulunmaması ayrı bir garabet olup sâir avâm hocalarının adeti üzere mevzuyu geçiştirmekten öteye gidememiştir.

Son olarak ,

" **Dâru'l- harb dediğiniz sadece faiz değil ki, dâru'l- harp dediğiniz zaman fıkıh komple değişiyor. Senin boş olarak oturmanda haram, senin yazlığa, pikniğe gitmende haram, Çoluk çocuğuna gelecek hazırlaman da haram. Maişetin haricindeki kazancının tamamını kafirleri dışarı atmak için harcaman ise farzdır. Hem 5 vakit namaz için serbestlik var diyosun , faiz mevzusuna geldi mi dâru'l- harb diyorsun. Bu ne perhiz bu ne lahana turşusu. Yani dâru'l- harb fıkhına göre böyle bir şey (faiz) yoktur. Kabul edilen bir şeyde değildir.** "

Demek ile esasında, mes'eleyi fehmedebilmiş de değildir . Zira, serdettiği kelâm Hanefi menba' eserlerinde geçmediği gibi, son kısımda dedikleri ise **Şafii** fıkhına aittir.
Yani, Hanefilere göre dâru'l- harbe tehavvül eden bir memleket , her zaman savaşın veya karışıklığın olduğu belde manasına gelmez. Eğer bir belde de sonradan küfür hükümleri câri olup onların kuvveti mü'minlere galebe çalıyor ise Hanefilere gore "**temekkün**" vardır. Yani güç yetmeyen yerde, galabe çalanlar ile kuvvet cihetinden müsâvi olana ve ya ziyade olana değin beklemek esasdır. Böyle bir vaziyyette onların kanunlarına **mutavaat** edebilir. Kendinde kuvvet bulduğu an Allah'ın kelamına ve Peygamberin sünnetine istinad etmeyen kanuna itaatten uzaklaşmak o vakit farz olur.
Şafiiler de ise bunun aksi olup böyle bir vaziyyette **nefîr-i âmm** esasdır. Böyle bir vaziyyette halifenin emri ile umûmi seferberlik ilan edilip kadın kocasından, çocuk babasından , köle efendisinden "izin gerekmeksizin" ve "sayıya bakılmaksızın" cihad edilir.

Olduğu yerin fıkhi vaziyyeti hakkında oda değil, bu da değil deyip, faraziyeler ile işine gelen kısmını Hanefiden, gelmeyen kısmını Şafiiden, almak ilim değildir. Bu vaziyyet Kalender'in mes'eleye vuḳūfiyyetinin olmadığı *ve* bir bütünlük tutturulamadığının nişanesidir.

Üstelik , sâir avâmın hocalarının ise, şu mes'ele kendilerine geldiği zaman "**Dâru'l- harb dersen İşid'e yol açılır, faiz helal diyen ihaleye de fesad karıştırır, cebren malını da alır**" vâri lakırdıları etmek suretiyle, serdeyledikleri bu kelâmın nerelere gideceğini kestirmekten aciz oldukları âşikâr olup, benzer lakırdıları ile hiç bir mevzuyu halledemedikleri gibi! Hissi, gayr-ı ilmi , **siyâsi** fikriyatları sebebiyle, hususen şu mevzuyu ve alakalı olduğu dâru'l-İslâm dâru'l-harb mes'elesinin bütününü tetebbu eylememek ile Hanefi usûlunü tahrip etme bedbahlığına da düçâr olup, bunun farkında olacak dirâyette dahi değildirler!

Netice olarak,

Tüm şu hakikate binâen dâru'l- harb de yaşayan müslimler için faiz almak, ne farz, ne vacib, ne de sünnettir. Yani bu hükümlerin Hanefi menba' asârında var olması, mü'min bir kimse için illa tatbik edeceği manasına da gelmez.

Lakin, Hanefilerin ekser hukukçuları nazarında, fasid akidli muameleler de şartlar yerine geldiği taktir de haramlık kat'i surette vaki' değildir.

DİP NOT:

1.
   1. https://www.youtube.com/watch?v=VqHDb7MPU2I
   2. Serahsi, İslâm Devletler Hukuku, Şerhu's- Siyeri'l- Kebir (Trc. Sarmış, İbrâhîm –Şimşek, M.Said) C.4, mad. 2737 Konya 2001, Eğitaş yayınları.
   3. Er- Rûm 30 / 1-4
   4. Serahsi, **Mebsut**, (Trc. Nas, Taha) c.14 s.98, İstanbul, 2011 Gümüşev Yayıncılık
   5. Serahsi, İslâm Devletler Hukuku, Şerhu's- Siyeri'l- Kebir (Trc. Sarmış, İbrâhîm –Şimşek, M.Said) c.4, mad. 2735,2736,2737, Konya 2001, Eğitaş yayınları.
   6. A.g.e c.4, mad. 2738
   7. El- Bakara 2/278.
   8. Serahsi, İslâm Devletler Hukuku, Şerhu's- Siyeri'l- Kebir (Trc. Sarmış, İbrâhîm –Şimşek, M.Said) c.4, mad. 2903 Konya 2001, Eğitaş yayınları.
   9. Serhendi, Ahmed Fârûk, Mektubât-ı Rabbâni, (Trc.Talha, Hakan Alp, Tokat, Ömer Faruk, Yıldırım, Ahmet hamdi) C.2, Mek. 55, İstanbul, 2010, Semerkand Yayınları
   10. Debûsî, Ebu Zeyd, Te'sîsün- Nazar, (Trc. Koca, Ferhat) Mukayeseli İslâm Hukuk Düşüncesinin Temellendirmesi S.207, Ankara, 2009, Ankara Okulu Yayınları